

همه نیروها و عناصر مخالف استبداد باید با وحدت عمل و مبارزه خود، رژیم دیکتاتوری و ترور و اختناق را برانند.

مردم

ارگان مرکزی حزب توده ایران

«زکی یمانی ستون پنجم کمپانی های نفتی است... یمانی از پشت به اوپک خنجر زد... یمانی در قطر تصمیم خود را عوض کرد و به مخالفت با افزایش قیمت بهلی نفت پرداخت... یمانی علت این تغییر تصمیم را «آخرین دستورهایی دریافتی» ذکر کرد و هم اکنون گفتگو برسر اینست که «آخرین دستور های دریافتی» چگونه و بچه ترتیب باعث تغییر موضع عربستان گردیده... شیخ یمانی در قطر درک و بدون پرده

پیام کمیته مرکزی حزب توده ایران

به سازمانها و گروهها و هواداران و مبارزان راه آزادی و استقلال ملی، همه مخالفان رژیم استبدادی - ساواکی محمد رضا شاه

هدفهای فرعی نمایند و حاضرند! چنانکه حوادث اخیر نیز نشان داده است، حتی برخی از مهره های سرشناس رژیم را با مهره های دیگر عوض کنند تا باین حساب ناخبرستنی متراکم مردم فروکش کند.
هواداران آزادی و استقلال ملی باید متوجه باشند که استبداد سیاه محمد رضا شاه تنها با برانداختن ستاد اصلی آن که ستاد فوضوی محمد رضا شاه و تمام دستگاه سیاه اجرائی است، ریشه کن خواهد شد. بیرون راندن این یا آن مهره بازی و تعویض آنها با مهره های دیگر را نمیتوان و نباید تغییر در سیاست رژیم تلقی کرد. تغییر اجباری مهره ها باید تنها ما را در مبارزه برای برکنار ساختن سایر مهره های مؤثر تا حد برانداختن گرداندگان اصلی رژیم استبدادی پیگیری تر و مصمم تر سازد.

یستاد مبارز، هم میهنان گرامی! رژیم استبدادی شاه، پس از سالها جنایت و علیه منافع ملی و آزادی مردم، مجبور شده که یک مانور عقب نشینی دست زند، یک رشته دورنی جامعه ایران و همچنین تأثیر نیرومند آن دوران اخیر اوضاع جهان، که سمگجری آن تغییر تناسب نیروها بسود آزادی و صلح و ایس، بسود پیشرفت جنبش های آزادیبخش و طلبانه ملی و بزیان امپریالیسم و ارتجاع بوده موجب عینی این ستاور عقب نشینی اجباری را ساخته است. باین ترتیب شرایط برای مبارزه ن آزادی و استقلال ملی هم اکنون مساعدتر خصوصیتیکه این نیروها بتوانند به بهترین شکلی امکانات بهره برداری کنند، این شرایط هر بعد تر خواهد گردید.

دوین شیوه رژیم در این عقب نشینی اجباری شیوه جنگ و گریز است. باین ترتیب که رژیم خواهد کوشید گزند پذیری دستگاه ترور و اختناق خود را هر اندازه ممکن است پنهان سازد و اینطور وانمود کند که هنوز با همان قدرت گذشته بر مرکب سوار است و میتواند از هر سو جولان دهد. رژیم میکوشد از یکسو دندان نشان دهد و خود را قدرتمند وانمود سازد و از سوی دیگر با مانور عقب نشینی حتی نقاب انساندوستی و مدارات منشی بر چهره زشت و جنایت بار خود بزند. رژیم اگر ببیند که جنبش مردم پایه هنی اساسی اش را بخطر می اندازد، در اولین امکان مساعد، بار دیگر شدید ترین واکنش ساواکی خود را، برای زهرچشم گرفتن از مبارزان بکار خواهد انداخت. در این زمینه تنها پایداری مبارزان و استنادگی و فداکاری برای هدفهای آزادی و ملی میتواند نقشه دشمن را نقش بر آب کند.

برای آنکه هواداران آزادی و استقلال ملی و ن استبداد سیاه محمد رضا شاه بتوانند از این بعد اکثر ممکن بهره برداری کنند، باید دشمن را خوب دریانت و در برابر آن تا کنیک، بارزه خود را بدرستی تنظیم کرد. این روش تنها بر پایه پهنای ترین گرد هم آئی نیروهای رژیم، پیدا کردن ضیقترین نقطه ضعف دشمن کز نیروها در این نقطه از جبهه، بهره برداری پیروزی برای تشدید فشار به دشمن با هدف ازپا و ریشه کن کردن استبداد سیاه کنونی، باشد.

در این مانور عقب نشینی اجباری رژیم استبدادی ای حفظ پایگاههای اساسی اعمال قدرت خود مدعه شیوه های زیرین را بکار خواهد بست، «فرب دادن نیروهای مبارز از راه منحرف آنان از هدف اساسی مبارزه و متوجه ساختن آنان ی تغییرات سطحی و بدون ریشه». در این راه مدگان رژیم استبدادی شاه خواهند کوشید با وسائل عظیم تبلیغاتی خود مردم ناراضی را متوجه

حرف آخر در نفت مردم ایران است (در باره روش سازشکارانه ایران در کنفرانس اخیر اوپک)

نقش خائنانه دولت عربستان سعودی ارزیابی کم و بیش واقعی بعمل آورده اند. نقل اظهارات فوق، آهم پس از شش ماه، مورد پیدانی کرد اگر در کنفرانس اخیر اوپک در سوئد، که روزهای ۲۱ و ۲۲ تیرماه ۱۳۰۶ تشکیل شد، دولت ایران و نماینده آن روش مشابهی در پیش نمی گرفت. لیکن باید گفت، که در کاخ السالشریوان در سوئد دولت ایران و نماینده آن آموزگار روشی بدتر از دولت عربستان سعودی و یمانی در پیش گرفت. در کنفرانس اوپک در سوئد آموزگار، نه فقط روش زکی یمانی دنباله در صفحه ۲

پوشی و بستگی های مشکوک خود را با منافع شناخته شده امریکا مد نظر قرار داد و آنچه استاد اول گفت بگوه را اظهار داشت. روزنامه «اطلاعات» در شماره های ۲۷ و ۲۹ آخر ۱۳۰۵، شش ماه قبل، در تفسیر های گوناگون با این عنوانها روش دولت عربستان سعودی را در کنفرانس اوپک در حوجه افشا میکند. نظیر همین عبارات را میتوان از دیگر روزنامه های آن موقع ایران در تفسیر اقدام دولت عربستان سعودی دائر به امتناع از پذیرش تصمیم اکثریت اوپک در زمینه افزایش قیمتهای نفت شاهد آورد. باید انصاف داد که آن موقع چراپد گوش به فرمان از

مبارزه با سیاست تسلیحاتی رژیم شاه يك وظیفه ملی است

سیاست ضد ملی و خائنانه رژیم شاه پرده بومیارد. از جمله روزنامه نیویورک تایمز (۱۵ ژوئیه ۱۹۷۷) می نویسد که دولت امریکا برای آن به دولت ایران پیشهاد فروش هفت «آواکس» را کرده است که نیروی هوایی امریکا نیز بتواند «آواکس» را بخرد! قضیه از این قرار است: نیروی هوایی امریکا میخواهد ۳۱ «آواکس» در اختیار داشته باشد. ولی بدلت گرانی آن (قیمت يك «آواکس» ۱۷۰ میلیون دلار است) نمیتواند سالانه بیش از سه «آواکس» بخرد. از جانب دیگر برای شرکت «بوئینگ» (سازنده «آواکس») تولید سه «آواکس» در سال صرف نمیکند ولی اگر ایران سالی سه «آواکس» بخرد، آوقت «بوئینگ» امکان خواهد داشت که به تولید «آواکس» ادامه دهد و دولت امریکا هم امکان دنباله در صفحه ۲

سیاست تسلیحاتی رژیم شاه با شدت هرچه تمامتر ادامه دارد. بدنیال خبر مذاکره برای خرید «آواکس» (مردم، شماره ۱۸۴)، مطبوعات انگلیسی از معاملات جدید اسلحه بین ایران و انگلیس خبر میدهند. از جمله روزنامه فایننشال تایمز (۱۴ ژوئیه ۱۹۷۷) خبر میدهد که ایران در برابر پرداخت ۳۵۰ میلیون لیره پول نقد، کشتی جنگی از کمپانی «یارو» خریده است. علاوه بر این، مذاکره برای ایجاد کارخانه اسلحه سازی در نزدیکی اصفهان، مبلغ ۷۰۰ میلیون لیره، که قطع شده بود، دوباره بین ایران و شرکت های «ویپی» و «لینک» از سر گرفته شده است. خود دولت انگلستان نیز در ایجاد این کارخانه اسلحه سازی شرکت خواهد داشت. در مورد خرید «آواکس» (سیستم اکتشاف و جهت یابی متحرک هوایی) نیز اطلاعات جدیدی در مطبوعات امریکا منتشر شده، که بار دیگر از عمق

فرخنده باد سالجشن انقلاب مشروطیت ایران!

نویسنده گان «مردم» جشن هفتاد و یکمین سال انقلاب بزرگ مشروطیت ایران را بهمه رفتی حزبی و همه هموطنان عزیز صمیمانه شادباش میگویند. در این شرایط که شاه «نظام فرماندهی شاهنشاهی» یعنی استبداد را جانشن مشروطیت ساخته و حتی همه جهان را به پیروی از شیوه ناهنجار استبداد دعوت میکند، باد مشروطیت و اریبه معنوی و سن آن اهمیت اصولی بزرگی کسب مینماید. مبارزه در راه مشروطیت، مبارزه در راه قانون اساسی، این گرانبهارترین دستاورد و خونهای مشروطیت، به مسئله روز مبدل میشود. قانون اساسی ایران شاه را غیر مسئول اعلام داشته و مسئولیت را مشترکا از آن هیئت وزیران دانسته و آنها را مجاز نکرده

حیدر عمو اعلی - گرده مشروطیت

ستار خان - سردار ملی

است که به اتکاء دستورهایی کتبی یاشگاهی شاه گریخ خود را از مسئولیت رها سازند. تمام کسانی که در خیانت ها و جنایت های رژیم استبداد و ترور و اختناق، نقش اساسی را ایفا کرده اند و میکنند، باید سنگینی این مسئولیت را که قانون اساسی یادآور شده است احساس کنند. اکنون قشرهای مختلفی از مردم، هر يك بشیوه و در حد امکانات خود، وارد مبارزه برای احیاء سنن مشروطیت شده اند. جا دارد که این مبارزه بین همه قشرها در همه شهرها و روستاهای ایران گسترش یابد. جا دارد که وحدت عمل کلیه مبارزان راه آزادی و علیه استبداد پدید شود، تا بتوان به شب طولانی استبداد محمد رضا شاهي بسود احیاء موازین قانون اساسی و حقوق بشر پایان داد.

آئین نامه ضد کارگری انضباط هم نمیتواند جلوی گسترش مبارزات اعتصابی زحمتکشسان را بگیرد

بروشنی میتوان دید. روزنامه ها نوشتند که از اول مرداد ماموران انتظامی، سر کارگران و سرپرستان ارشد چهار چشمی مواظبتند تا کارگران متخلف را به پای میز «کمیته رسیدگی» بکشانند. آئین نامه انضباطی که جزئیات آنرا وزیر سابق کار در «کمیسیون شاهنشاهی» تشریح کرد، طوری تنظیم شده که میان مست کردن در محل کار و عربده کشی و دزدی که مربوط به عناصر لومپن شده و مجازست، یا مبارزه در راه تحقق خواستههای عادلانه که اکثریت کارگران در آن شرکت میکنند علامت تساوی بگذارد و کارگران آگاه و مبارز را بگناه «بی حرمتی به مافوق» و «سرپیچی از انجام وظایف و مسئولیت های محوله» بافراج از کار تهدید کند. کارگران زحمتکشسان ایران از روی شم طبقاتی جنبه های ضد کارگری این آئین نامه را علیرغم پرده دنباله در صفحه ۲

از روز یکم مرداد ماه سال جاری باصلاح آئین انضباطی کارگران در واحد های تولیدی و بمرحله اجراء درآمد. فرغین خال طرح جدید کار نیز انتشار یافت که در ماده ۶۰ آن مقررات کارگران در دوازده مورد ذکر گردیده است. بر اینها طرح شمناسمه کارگری هم از سوی کار تهیه شده، که بر پایه آن اتفاق بازرگانی و معادن و سازمان کارگران با همکاری وزارت روشهای اجرائی خاصی را برای تنظیم، چاپی انسان از يك مؤسسه تولیدی به مؤسسه تولیدی پیش بینی و اعمال خواهند کرد. منظور که از مطالب روزنامه ها و اظهار نظرهای مسئولان وزارت کار میتوان فهمید، هدف از همه این کار گویا افزایش تولید و بالا بردن «بهروری» ایجاد نظم جدید در محیط کارگری است. اما تمام این تلاشهای ضد کارگری، وحشت مدگان رژیم و سرمایه داران بزرگ را از ش مبارزات اعتصابی کارگران در سالهای اخیر

مرگ بر تولید کنندگان بمب نویترون!

کارتر رئیس جمهور امریکا که سیمای حقیقی خود را پشت پرده «دفاع از حقوق بشر» پنهان کرده بود، با صدور فرمان تولید بمب نویترون در امریکا چهره زشت خود را بهتر عیان کرده و وسائل قتل عام بشر را با سلاح تازه ای تکمیل میکند. اکنون میتوان گفت کمپلکس نظامی - صنعتی امریکا با پنهان شدن پشت سر کارتر به استقرار یکی از بهره های گوش بفرمان خود در مقام ریاست جمهوری امریکا نائل آمده است.

کارتر با روشن کردن چراغ سبز برای تولید بمب نویترون مسابقه تسلیحاتی را، که نظیر آن در گذشته دیده نشده بود، آغاز کرده و بزرگترین خطر را برای همه جهاتین برای امنیت بین المللی و صلح جهانی فراهم می آورد.

در برابر چنین تهدیدی نمیتوان ساکت و آرام نشست. باید با تمام قوا برای حفظ و تقویت صلح، ادامه روند تشنج جهانی، مهار کردن انحصارات امپریالیستی تولید کننده سلاحهای مرگناز و خنثی کردن توطئه هایی که امپریالیسم امریکا علیه استقلال و آزادی ملل جهان به آن دست زده است به مبارزه برخاست.

مرگ بر تولید کنندگان بمب نویترون! مرگ بر نیروهای امپریالیستی که می خواهند بظلمت منافع غارتگرانه خود جهان را به پرتگاه نیستی و انهدام سوق دهند.

آئین نامه ضد کارگری ...

پوشی های موزیانه پلافاصله درک کردند و نظریات اعتراض آمیز خود را بیان نمودند. کارگران بر این عقیده اند که عبارت کشتار بی حرمتی به مانوق، میتواند دستاویز مناسبی برای تشنج علیه کارگر شود. در حالیکه مطابق عرف همین نظام توهمین و نامزای گرونی بازرستان امری است عادی، سرمایه داری بزرگ ایران میخواهد از آزادی مطلق و یکجانبه برای غارت و توهمین و بازی با سر نوشت خانواده های کارگری برخوردار باشد. بدون اینکه واکنشی ببیند و از گل ناز کتر بشنود.

در طرح جدید قانون کار گفته میشود که کارگری حتی اگر «خارج از محیط کارگاه باعمال توهمین آمیز یا هتاکوی و قضای یا تهدید نسبت به کارفرما یا انضالی خانواده وی میادرت وزرد» سزوار اخراج است. اما در مورد رفتار کارفرما کوچکترین اشاره ای در قانون وجود ندارد.

کارگری به خبرنگار کیهان چنین گفته است: اکثر مواردی که منجر با ایجاد اختلاف در کارگاه میشود صرفاً جنبه کاری دارد. مثلاً یکی از دو نفری که برای انجام یک مرحله از کار لازم است قیام میکند یا مرخصی می رود و سرپرست انتظار دارد که کارگر به تنهایی آن کار را انجام دهد ولی از نظر کارگر عملی نیست. به گفته این کارگر باید افزود که نه تنها مسئله نظم تولید و افزایش آن و بارآوری کار بطور مستقیم با مدیریت کارخانه و وضع اقتصادی کشور مربوط است و تابع تشدید بهره کشی از کارگران نیست، بلکه چه بسا دستور های غلط سرپرستان و کارفرمایان برای کارگر خطر ناقص عضو شدن و مرگ را نیز در بر دارد. روز دوازدهم مرداد پنج کارگر ساختمانی ایران بر اثر فروریختن یک بنا جان خود را از دست دادند. در حالیکه پیش از انجام کار مصرانه خطر موجود را به کارفرما یادآور شده بودند ولی او اعتنا نکرده و دستور داده بود کار آغاز شود. آییننامه انضباطی برای این موارد و تمام موارد دیگری که حرف و نظر کارگر برای امتناع از انجام دستوری، محقانه است نه برای او و نه برای سندیکای کارگری هیچگونه حقی قائل نشده است.

بهترین معرف سوء نیت دولت و وزارت کار ترکیبی است که برای «کمیته رسیدگی» در نظر گرفته اند: مدیر کارگزی، نماینده تام الاختیار کارفرما و مدیر فنی کارگاه باضافه نماینده کارگران و

پیام کمیته مرکزی حزب توده

رژیم در اثر فشار همه جانبه مجبور به این مانور عقب نشینی شده است و همه عواملی که این فشار را موجب شده اند در حال رشد هستند و تشدید فشار از طرف رژیم، پایه عینی برای عمر درازمدت چه در درون ایران و چه در میدان سیاست جهان ندارد. آزادخواهان و میهن پرستان و سایر مخالفان استبداد محمد رضا شاه باید از هر سو بر فشار خود علیه پایه های اساسی رژیم اختناق بیفزایند. تنها با تشدید فشار و مبارزه در همه جبهه ها و با بهره برداری از امکانات درونی و جهانی میتوان دشمن را دچار سراسیمگی ساخت و امکان مانور های موزیانه را از او گرفت.

باید همه نیرو های ناخشنود جامعه را برای خواستهای ویژه آنها یا خواستهای همگانی مردم به مبارزه کشانید و در این زمینه بخصوص به مبارزه علیه کارگر که نیروی اصلی میدان مبارزه برای آزادی و استقلال ملی و پیشرفت است توجه کرد. نیروی عظیم چند میلیونی طبقه کارگر ایران که از فشار زندگی پستو آمده و زیر چکمه آدمکشان ساواک و زنجیر قوانین ضد کارگری رژیم دست و پا میزند هر روز بیشتر برای مبارزه در راه بهبود شرایط زندگی آزادی سندیکی، آزادی انتخاب نماینده، آزادی اعتصاب، نیروی رانن جاسوسان ساواک از کارخانه آماده تر میشود و باید این مبارزه را هر چه بیشتر تشویق و تجهیز نمود و متشکل ساخت.

باید همه قشر های دیگر ناخشنود جامعه را (دوستان، تولید کنندگان کوچک و متوسط شهری، سرمایه داران ملی که زیر فشار رقابت شرکتهای بزرگ وابسته به دربار و امپریالیسم له میشوند و هر روز بیشتر بسوی ورشکستگی میروند) به مبارزه دعوت کرد.

سومین شیوه نامه دشمن برای جلوگیری از پیشرفت مبارزان راه آزادی، برای تشنه شدن پایگاههای اساسی استبدادی قرقه اندازی است. رژیم استبدادی شاه و یاران امپریالیست و صهیونیستش در این زمینه تجربیات زیادی دارند و خواهند کوشید این بارهم که پایه های استبدادی غارتگرانه شان با خطر روبرو شود، همه این تجربیات را بکار برند.

رژیم ممکن است بکوشد با وعده و وعید و دادن برخی امکانات کارعلنی به برخی از نیرو های هوادار آزادی، این نیرو ها را از نیرو های عمدهتری از مبارزان سرسخت و پیگیر ضد رژیم جدا سازد - به یکی نقل و نبات و به دیگری گول و زنجیر ببخشد.

رژیم ممکن است بکوشد مانند همه دستگاههای ارتجاعی جهانی، بویژه از حریه ضد کمونیستی و ضد توده ای بحدالخال بهره برداری کند و از ابتراه در جبهه مخالفان خوشگف اندازد و آنانرا یک یک سرکوب کند.

تجارب تمام جنبش های آزاد بخواهانه و هوادار پیشرفت در سراسر جهان و در میهن ما ایران همواره شاهد این واقعیت تاریخی هستند که اگر آزادی در جامعه ای همه گیر نشود، پشت گزند پذیر است و به آسانی از طرف ارتجاع سیاه از پای در خواهد آمد.

این تجربه نشان داده است که ارتجاع سیاه غالباً با شعار ضد کمونیستی سراغ سرکوب آزادی می رود. نیرومندترین ضامن برای نگهداری آزادی، آزادی برای همه خلق است. تنها خلق آزاد میتواند از سنگرهای آزادی دفاع کند و آنها را از دستبرد نیرو های سیاه در امان نگاهدارد.

سندیکا - با در نظر گرفتن اینکه بقول کارگران نماینده کارگر و سندیکا در اکثر موارد در دوشانت منتخب کارفرما و تحمیلی هستند، آنوقت چه کسی از کارگر دفاع میکند؟ تازه در یک کمیته پنج نفری فرض هم که کارگران دو نماینده واقعی خود را بفرستند، اگر نیروی مبارزه دسته جمعی و فعال کارگری پشت سر آنان نباشد آراء صادره بضرر کارگران خواهد بود.

پس تکیه را باید درست بر آن چیزی گذاشت که رژیم و سرمایه داران از آن وحشت دارند: اتحاد و مبارزه دسته جمعی برای تحقق خواستهای مردم.

تمام واقعیات جامعه کنونی ما حاکی از آنست که طبقه کارگر روز بروز از آگاهی طبقاتی بیشتری برخوردار میشود و با وقوف بر نیروی عظیم خویش مبارزه سازمان یافته تری را برای تحقق خواستهای اقتصادی و سیاسی خویش بکار میگیرد. اینگونه تلاشهای مذبحوانه نمیتواند طبقه کارگر ایران را از مبارزه برای گرفتن حقوق قانونی خویش و اجرای نقش تاریخی خود بازدارد. ک. پور آخر

مبارزه با سیاست تسلیحاتی رژیم

خواهد داشت احتیاج نیروی هوایی امریکا را به آواکس، تامین کند و همچنین وقت خواهد داشت مشکلاتی را که بر روی فروش ۲۷ «آواکس» به دولتهای عضو «ناو» وجود دارد، از بین ببرد. بزبان ساده: ایران از امریکا «آواکس» میخرد برای آنکه شرکت «یونینگ» سود ببرد و نیروی هوایی امریکا صاحب «آواکس» بشود! آری بهمین «سادگی» است که رژیم شاه ثروت ملی ایران را بر باد میدهد تا هم ماشین جنگی امپریالیسم امریکا بحرکت خود ادامه دهد و هم سوداگران مرگ سود ببرند. بهمین «سادگی» است که رژیم شاه در مسابقه تسلیحاتی تمهیل شده از جانب امپریالیسم امریکا شرکت میکند و موجودیت میهن ما را بخطر میاندازد. و همه اینها برای آنست که رژیم شاه بتواند به سلطه شوم خود بر مردم ایران ادامه دهد.

رژیم شاه وانمود میکند که سیاست تسلیحاتی برای «دفاع از استقلال ایران» است. ولی واقعیت هر روز بیش از روز پیش نشان میدهد که سیاست تسلیحاتی شاه بزرگترین خیانت به استقلال و منافع ملی ایران است که در تاریخ میهن ما سابقه ندارد. لذا مبارزه برای قطع سیاست تسلیحاتی رژیم شاه یک وظیفه ملی است که هر میهن پرست ایرانی میباید آنرا با تمام نیروی خود و تأییل به پیروزی ادامه دهد.

م. انوشه

سرکوب و بزنجیر کشیدن نیرو های تودهای همواره گام نخست در راه سرکوب سایر نیرو های هوادار آزادی و استقلال ملی بوده است و در آینده نیز چنین خواهد بود.

با آشنائی به این واقعیت تاریخی است که حزب توده ایران همواره و بدون تزلزل لزوم اتحاد همه نیروهای آزادی خواه، میهن پرست و ضد استبداد را برای برانداختن رژیم سیاه ساواکی محمد رضا شاه گوشزد کرده و آمادگی خود را برای همکاری در چنین جبهه متحلی بمنظور تامین آزادیهای دمکراتیک و استقلال ملی اعلام داشته است.

تنها چنین جبهه متحلی میتواند از پشتیبانی همه طبقات و قشرهای هوادار آزادی و استقلال ملی و از همه امکانات مساعد برخوردار باشد و دشمن را با بگام بسوی تنگنای افراد براند و بطور ریشه ای به استبداد سیاه ساواکی محمد رضا شاه پایان بخشد.

حزب توده ایران از این خشنود است که میبند هم اکنون گلهای اول برای وجود آمدن چنین جبهه ای برداشته میشود. ویژگی رویدادهای هفته های اخیر در ایران که نماینده گسترش جنبش اعتراضی پهنوری علیه استبداد رژیم هستند، در اینست که همانگونه که خواست برافکندن استبداد خواست راستین مبارزه در شرایط کنونی است، همانطور هم مستگیری در جهت وحدت عمل نیروهای ضد استبداد مستگیری تعیین کننده و بدون تزلزل همه نیروهای مبارز علیه رژیم استبداد است و شرکت کنندگان در این مبارزه میکوشند اختلافات سیاسی و ایدئولوژیک میان خود را در درجه دوم اهمیت قرار دهند و در راه هدف مشترک، به عمل مشترک دست بزنند.

روی سخن ما در این پیام بویژه به آن نیروهای هوادار آزادی و استقلال ملی است که هدفگیرهای سیاسی و اجتماعی حزب ما را تأیید نمیکند. بد آن اختلاف دارند. همانطور که تجربه کشورهای که منتهای طولانی زیراستیالی حکومتهای فاشیستی و استبدادی بسر میبردند نشان داده است، در کشورها هم جنبش توده ای یک جنبش عمیقاً ملی و خلقی است که از امکانات عظیم بالقوه و بالفعل برخوردار است و بدون شرکت این نیرو و بطریق اولی با دشمنی با این نیرو امکان بلست آوردن آزادی و تأمین استقلال ملی ممکن نیست. دشمنی با حزب توده ایران بسود دشمنان آزادی و استقلال ملی میهن، بسود بقایایه های استبداد کنونی است و به رژیم سیاه ساواکی شاه امکان میدهد که با مانورهای موزیانه مواضع اساسی خود را در انتظار رسیدن لحظات مساعد تازه تر و برای حمله نوین ارتجاعی در امان نگاهدارد.

دوستان و هم میهنان مبارز! فشار خود را به پایه های اساسی استبداد محمد رضا شاه هر روز بیشتر کنید! مبارزه را با پیگیری گسترش دهم! متحد شویم و با این اتحاد هر گونه سلاح دشمن را از دستش بگیریم!

تشدید مبارزه، پایداری و پیگیری و اتحاد نیرو ها ضامن پیروزی جنبش آزادیخواهانه و استبداد علیه است.

کمیته مرکزی حزب توده ایران
۱۷ مرداد ۱۳۵۶

حرف آخر در وقت حرف مردم ایران

را در جلو گیری از افزایش قیمت نفت از اول ژوئیه کرد، بلکه درباره قیمت گذاری آینده نفت داشت که نوی یا یمانی موافق است، که این در سال آینده نیز افزایش نیابد.

جملائی که در آغاز «اطلاعات» نقل حاکی از آنست که تصمیم دولت عربستان س کنفرانس دوحه «دستوری دریافتی» بوده، شیخ در قطر مرگ و بدون پرده پوشی وابستگی های خود را با منافع شناخته شده امریکا مد نظر قرار داد و از پشت به او یک خنجر زده است. خ خوب متوجه است که اکنون همین عبارات با عمیقتری در باره روش اخیر دولت ایران در ک او یک صادق است.

دولت ایران با اتخاذ روش کنونی بسود امپری امریکا و کارتل نفت در کنفرانس او یک در سونده جنبی به او یک وارد آورد. روش دولت ایران و قرار آن در کنار دولت سعودی باعث گردید زمین عربستان سعودی به بیوستن به اجرای کامل تصمیم بست گردد و دولت گوش بفرمان سعودی که متفر بود از افراد ترآید. این روش هم چنین میگردد که مجموعه او یک در امر استیالی حقوق در برابر تورم شتابان در غرب و افزایش قیمت کا صنعتی در بازار امپریالیستی در موضع آسیب پذیری قرار دولت ایران هنگامی بسود امپریالیسم و چنین روشی اتخاذ کرد که او یک برای دفاع از اعضا خود در وقت از امکانات بالقوه بازمه مساه برخوردار است. اعضا او یک در صورت حفظ وحدت اتخاذ مشی قاطع و کنار گذاشتن سیاستهای طلبانه، نه فقط میتواند با موفقیت از حقوق خود کند، بلکه قادرند به تحقق خواست دیگر ککو در حال رشد تولید کننده مواد خام نیز کمک مینوبل دارند.

روش دولت ایران در کنفرانس او یک در تنها بازگشت به ادامه سیاست تسلیم در مسئله افزایش قیمتهای نفت نیست. در سونده دولت ایران مجموعه سیاست نفی ضد ملی خود را آشکار است. این سیاست، سواى مسئله قیمت نفت که منافع عمومی کلیه کشورهای نفت خیز ارتباط میکند، هم چنین شامل سازشهای پنهانی جدید با کانسرسیوم میگردد. قرار بود در پایان سال پالایشگاه آبادان تماماً در اختیار شرکت ملی ایران قرار داده شود. اکنون صحبت از ادامه کانسرسیوم بهمت بیشتری بر این پالایشگاه است یکسال و نیم قبل دولت ایران رسماً مسئله تجدید در قرارداد فروش نفت به کانسرسیوم را اعلام نه حتی مسئله فروش انحصاری نفت خام به کانسرسیوم تعیین شده دانست. بجای تثبیت حقوقی و قانونی ادعاها یا لنو قرارداد خانقانه فروش نفت، اکنون کانسرسیوم از مسکوت گذاشتن و یا تمدید همان قرارداد به از سازشی است که قرار است بین آرامکو و عربستان سعودی بعمل آید.

چنانکه دیده میشود روش دولت ایران در تنها از پشت به او یک خنجر زدن، نیست، بلکه دست زدن به خیانت به مصالح ملی در مقیاس عظیم منظور «راضی» سلختن امپریالیسم امریکا و کارتل غارتگر جهانی نفت است. روش دولت ایران و نماینده آن در کنفرانس او یک انقضای یا خواست مردم ایران مغایرت دارد که حتی روزنامه های زیر سانسور هم بدفاع از آن نیستند. تصادفی نیست که روزنامه زیر سانسور نیز در تفسیرهای خود پیرامون نتایج کنفرانس او یک متذکر میشوند، اما بهرحال - آموزگار حرف آخر ایران نبود.

آری حرف آموزگار نمیتواند حرف آخر باشد. حرف آخر در وقت حرف مردم ایران است. مردمان ایران یابان دادن به نروغ تسلط غارتگر کارتل و امپریالیسم بر نفت ایران و اتخاذ موضع پیگیر از حقوق کشورهای نفت خیز هستند.

م. جهان